Canon din vineri a şasea săptămână, a Stâlpărilor despre învierea lui Lazăr

Materiale despre Duminica Floriilor (Intrarea Domnului în Ierusalim):

https://independent.academia.edu/emystea/Duminica-Floriilor-(Intrarea-Domnului-%C3%AEn-Ierusalim

https://archive.org/details/@steaemy?query=Duminica+Floriilor

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Duminica+Floriilor+

***

Predici la Duminica Floriilor (Intrarea Domnului în Ierusalim):

https://www.academia.edu/42904075/Predici_la_Duminica_Floriilor_Intrarea_Domnului_%C3%AEn_Ierusalim_

https://archive.org/details/predici-la-duminica-floriilor

***

Sfântul Lazăr şi Sfintele mironosiţe Maria şi Marta din Betania:

https://www.academia.edu/42712441/Sf%C3%A2ntul_Laz%C4%83r_%C5%9Fi_Sfintele_mironosi%C5%A3e_Maria_%C5%9Fi_Marta_din_Betania

https://archive.org/details/sf.-lazar-si-sf.-mir-m-si-m

&&&

Şi cântăm acest canon, compus de Sfântul părintele nostru Andrei Criteanul Ierusalimiteanul.

Cântarea 1-a

Irmos: Cântare de biruinţă să cântăm toţi lui Dumnezeu, celui ce a făcut minunate minuni cu braţ înalt şi a mântuit pe Israil, că S-a prea slăvit.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Înviind, Mântuitorul meu, pe Lazăr cel mort de patru zile, l-ai schimbat din stricăciune cu braţ înalt şi Ţi-ai arătat puterea Ta, ca un Atotputernic.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Strigând pe Lazăr din mormânt, îndată l-ai sculat; dar iadul jos cu amar s-a tânguit şi suspinând, s-a cutremurat de puterea Ta, Mântuitorule.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Lăcrimat-ai, Doamne pentru Lazăr, arătând întruparea rânduielii Tale şi cum că din fire fiind Dumnezeu, Te-ai făcut om după fire ca şi noi.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Lacrimile Martei şi ale Mariei le-ai potolit, Doamne, sculând pe Lazăr din morţi, Mântuitorule, şi arătând pe mort însufleţit cu puterea Ta.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

După legea firii omeneşti ai întrebat, Stăpâne, unde s-a pus Lazăr? Arătând tuturor, Mântuitorule, adevărată rânduiala Ta cea spre noi.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Încuietorile iadului le-ai sfărâmat atunci, strigând pe Lazăr; şi ai clintit puterea luptătorului şi l-ai făcut de s-a cutremurat de Tine, unule Mântuitorule, mai înainte de răstignire.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Pe Lazăr ce-l ţinea iadul legat, ca un Dumnezeu ai apucat, Stăpâne, înainte de l-ai dezlegat din legături; că toate se supun poruncii Tale, Atotputernice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Să lăudăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Duhul, pe Treimea cea nedespărţită întru unimea fiinţei, şi cu îngerii împreună să o prea slăvim, ca pe unul Dumnezeul, Cel nezidit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Neschimbat ai născut pe Ziditorul firii, Maică Fecioară, de la Duhul Sfânt, făcându-se ceea ce suntem noi, cu bunăvoinţa Tatălui fără de schimbare şi fără amestecare.

Cântarea a 2-a

Irmos: Ia aminte cerule şi voi grăi şi voi lăuda pe Hristos, Mântuitorul lumii, pe singur Iubitorul de oameni.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Slavă Ţie, Celui ce numai cât ai strigat şi îndată ai sculat din mormânt pe prietenul Lazăr, pe cel mort de patru zile.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Auzit-a cel fără suflare glasul Tău şi însufleţindu-se, îndată s-a sculat din morţi, slăvindu-Te pe Tine, Doamne.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Primind porunca glasului Tău, celui de viață aducător, s-a sculat din mormânt, Mântuitorul meu, Lazăr cel ce rău mirosea.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Lăcrimat-ai pentru prietenul Tău, Mântuitorule, încredinţându-ne că Te-ai îmbrăcat cu firea noastră, şi l-ai înviat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Îngrozitu-s-a iadul, dacă a văzut pe cel legat cu înfăşurăturile întorcându-se îndată prin glas la viaţa aceasta de aici.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Spăimânta-tu-s-au popoarele evreieşti, când ai înviat cu cuvântul Tău pe Lazăr, cel ce rău mirosea, strigându-l, Mântuitorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cutremura-tu-s-au ascunzătorile iadului, dacă s-a însufleţit atunci Lazăr jos, prin glasul Celui ce l-a înviat.

Cântarea a 3-a

Irmos: Piatra pe care nu au socotit-o ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului. Aceasta este piatra pe care Hristos a întărit Biserica Sa, pe care o a răscumpărat din păgâni.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Minune străină şi prea slăvită, cum a întrebat Ziditorul tuturor, de ceea ce nu era să nu o cunoască, ca şi cum nu ar fi ştiut: Unde zace acela de carele vă tânguiţi? Unde s-a îngropat Lazăr? Pe carele, peste puţin vi-l voi scula, înviindu-l din morţi.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Piatra pe care au prăvălit-o peste tine cei ce te-au îngropat, aceasta poruncind Iisus să o ridice, îndată te-a înviat, strigând: Lazăre, scoală! Vino la mine, ca să se înfricoşeze iadul de glasul Tău.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Marta şi Maria, Doamne, strigat-au cu tânguire: Iată, acela pe carele iubeai, miroase, fiind mort de patru zile; de ai fi fost atunci aici, nu ar fi murit Lazăr. Iar Tu, ca Cela ce eşti nedespărţit pretutindenea, l-ai sculat îndată, strigându-l.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Vărsând lacrimi pentru prietenul, după rânduiala omenirii, ai arătat că trupul carele l-ai luat de la noi s-a unit cu Tine, Mântuitorule, fireşte, iar nu după nălucire; şi ca un Dumnezeu, iubitor de oameni, strigându-l, îndată l-ai sculat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Vai mie! Striga iadul, acum cu adevărat am pierit; şi zicea către moarte: Iată, Nazarineanul a clintit cele de jos şi sfâşiind pântecele meu, a sculat pe mortul cel fără suflare, strigându-l.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Ce fel este nebunia voastră, evreilor? Unde este necredinţa? Până când sunteţi înşelaţi? Până când sunteţi înstrăinaţi? Vedeţi pe cel mort, că a ieşit, prin glas şi nu credeţi lui Hristos! Cu adevărat fii ai întunericului sunteţi voi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Unul din Treime pe Tine Te ştiu, măcar că Te-ai întrupat, un fiu întrupat slăvesc, carele ai odrăslit fără sământă din Născătoarea de Dumnezeu şi acelaşi Fiu, unul lăudat împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Minunată şi înfricoşată este vederea, care au văzut-o mai-nainte nemincinoşii prooroci din dumnezeiască rânduială, adică pe Fecioara Născătoarea de Dumnezeu, care fără stricăciune a născut pe Dumnezeu şi după naştere a rămas curată.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicatu-s-a soarele şi luna a stătut întru a sa rânduială; înălţatu-Te-ai pe lemn îndelung-răbdătorule şi pe el ai întemeiat Biserica Ta.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Lăcrimat-ai, Doamne, pentru Lazăr, sculat-ai Stăpâne pe cel mort şi ai arătat popoarelor că eşti Fiul lui Dumnezeu.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Dacă a auzit cel fără suflare porunca Ta: Vino afară, Lazăre! S-a sculat degrab cu înfăşurăturile şi a sărit, arătând, Bunule, puterea Ta.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Lacrimile Martei şi ale Mariei le-ai potolit, Hristoase Dumnezeule, strigând pe Lazăr; şi ca un însuşi puternic ridicându-l cu cuvântul, acela s-a închinat Ţie.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Lăcrimând ca un om pentru Lazăr, l-ai ridicat ca un Dumnezeu; întrebat-ai: Unde s-a îngropat mortul cel de patru zile ? Adeverind, Bunule, omenirea Ta.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Vrând să adeverezi, Bunule, semnele patimii şi ale Crucii Tale, rupând nesăţiosul pântece al iadului, ai sculat ca un Dumnezeu pe mortul cel de patru zile.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Cine a văzut, cine a auzit, să fi sculat vreun om mort mirosind greu? Ilie a sculat şi Elisei, dar nu din mormânt şi nici mort de patru zile.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Lăudăm, Doamne, puterea Ta, lăudăm şi patimile Tale, Hristoase; căci cu puterea Ta, ca un milostiv, ai făcut minuni; iar patimile le-ai primit ca un om, după rânduiala omenirii!

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Dumnezeu eşti şi om, adeverind numirile cu lucrurile; că ai venit la mormânt cu trupul, Cuvinte, şi ca un Dumnezeu ai sculat pe mortul cel de patru zile.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Spăimânta-tu-s-au, Stăpâne, popoarele evreieşti, dacă au văzut pe Lazăr cel mort sculându-se din mormânt prin glasul Tău, dar au rămas neplecate minunilor Tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Fără început ai strălucit din Părintele Tău, Mântuitorule, ca Cela ce eşti unul din Treime, sub vremi ieşind din sângele cel fecioresc prin Duhul Sfânt, luând trup, Tu, Cel ce eşti mai presus de fiinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Zămislirea Născătoarei de Dumnezeu este fără de sămânţă, naşterea fără pătimire de stricăciune; că Dumnezeu făcând minuni întru amândouă, S-a micşorat pe Sine, ca să Se unească cu noi.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pacea Ta o dă nouă, Fiule al lui Dumnezeu; că fără de Tine alt Dumnezeu nu cunoaştem; numele Tău numim, că eşti Dumnezeu al viilor şi al morţilor.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Viaţă fiind Tu, Doamne, şi lumină adevărată, strigând pe Lazăr l-ai înviat; căci ca un puternic ai arătat tuturor, că eşti Dumnezeul viilor şi al morţilor.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Porunca Ta, Iisuse, ce nu suferă împotrivire, nerăbdându-o iadul, carele primise pe mulţi, s-a spăimântat şi pe Lazăr, cel ce era de patru zile mort, l-a dat viu, iar nu mort.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Împreunând ţărâna cu duhul, Cuvinte, Cel ce ai insuflat de demult lutul cu duh de viață prin cuvântul Tău, ai sculat şi acum cu cuvântul pe prietenul Tău, din stricăciune şi din cele dedesubt.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Nimenea n-a putut să stea împotriva voii Tale, Doamne; căci, când ai strigat pe Lazăr cel mort, îndată s-a sculat cel ce era fără de suflare şi purtând legăturile, a umblat pe picioarele sale.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

O, nebunia jidovească! O, orbirea vrăjmaşilor! Cine a văzut pe cineva să se scoale din mormânt ? Ilie de demult a sculat, dar nu din mormânt, nici mort de patru zile.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Cela ce eşti neasemănat, îndelung răbdătorule, Cela ce toate le faci pentru noi ca un Dumnezeu şi pătimind ca un om; fă-ne pe noi pe toţi părtaşi împărăţiei Tale, pentru rugăciunile lui Lazăr.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Treimea cea mai-nainte de început, fără început şi de o cinste, Părinte Atotţiitorule, Fiule şi Duhule Sfinte, Unime Sfântă în trei feţe, mântuieşte pe cei din Adam, care cu credinţă Te laudă pe Tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pântecele tău cel prea curat, l-a sfinţit, Curată, Dumnezeu Cel mai presus de toate, luând dintr-însul trup, Cel închinat în Treime, Cuvântul, Cel din Tatăl şi cu Duhul împreună Dumnezeu.

Cântarea a 6-a

Irmos: Aruncatu-m-ai întru adâncurile inimii mării şi m-ai mântuit, Mântuitorule, din robia morţii şi ai dezlegat legătura fărădelegilor mele.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Întrebat-ai, unde sunt eu? Cela ce ştii toate; lăcrimat-ai, Mântuitorule, pentru mine ca un om după fire şi m-ai ridicat cu porunca Ta pe mine cel mort.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Chematu-m-ai, Mântuitorule, din iadul cel mai de desubt, strigat-a Lazăr către Tine, pierzătorul iadului şi m-ai sculat cu porunca Ta pe mine cel mort.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Îmbrăcatu-m-ai, Mântuitorule, cu trup de lut şi mi-ai suflat viață şi am văzut lumina Ta şi m-ai sculat cu porunca Ta pe mine cel mort.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Însufleţit-ai, Mântuitorule, chipul cel fără suflare al trupului meu, întăritu-m-ai cu oase şi cu vine şi m-ai sculat cu porunca Ta pe mine cel mort.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Rupând pântecele iadului cel a toate mâncător, m-ai scos, Mântuitorule, cu puterea Ta şi m-ai sculat, cu porunca Ta, pe mine cel mort.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Îmbrăcatu-Te-ai, Mântuitorule, cu toată frământătura mea şi ai păzit curat pântecele cel fără prihană, din carele ai ieşit întrupându-Te, unul din Treime.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Treime Sfântă, laud milostivirea Ta şi cu îngerii cânt cântarea cea întreit sfântă; miluieşte sufletele noastre, ale celor ce Te lăudăm pe Tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Intrat-a Cuvântul în pântecele tău cel fără prihană şi l-a păzit iarăşi curat după naştere, Născătoare de Dumnezeu; adevărată minune prea slăvită!

Cântarea a 7-a

Irmos: De tinerii Tăi cei din cuptor Mântuitorule, nu s-a atins, nici i-a supărat focul. Atunci, acei trei cu o gură cântau şi binecuvântau, grăind: Bine este cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Peste cel mort ai lăcrimat, Mântuitorule, Iubitorule de oameni, Doamne; ca să arăţi popoarelor, că Dumnezeu fiind Te-ai arătat om pentru noi; şi ai lăcrimat voind, punându-ne înainte chipurile dragostei celei dinlăuntru.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Lazăr cel mort de patru zile, Mântuitorule, dacă a auzit jos glasul Tău, sculându-se, Te-a lăudat pe Tine şi bucurându-se, a strigat: Tu eşti Dumnezeul şi Ziditorul meu, Ţie mă închin şi Te laud pe Tine, Cel ce m-ai înviat.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Deşi sunt înfăşurat cu legături, Mântuitorule, Lazăr a strigat de jos, dar nicicum nu voi rămâne în pântecele iadului; numai de mă vei chema: Lazăre, vino afară! Că Tu eşti lumina şi viaţa mea.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Lazăre, rogu-te, zis-a iadul, scoală şi ieşi curând din încuietorile mele; du-te degrab, că mai bine-mi este a mă tângui cu amar de unul ce mi se va lua, decât de toţi, pe care i-am înghiţit mai-nainte cu foame.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Pentru ce te zăboveşti, Lazăre, zis-a iadul? Prietenul tău stând te cheamă: Vino afară! Ieşi dar, ca să iau şi eu uşurare; că de când te-am mâncat pe tine, spre greaţă mi s-a pornit mâncarea.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Pentru ce nu te scoli curând, Lazăre? Strigat-a iadul de jos, tânguindu-se. Pentru ce nu te ridici îndată, să te duci de aici? Ca să nu mă prade Hristos şi de alţii, înviindu-te pe tine.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Minunatu-Te-ai, Stăpâne Hristoase, făcând atunci multe lucruri minunate; că ai dat orbilor lumină, surzilor le-ai deschis urechile cu cuvântul şi pe Lazăr prietenul l-ai sculat din morţi, strigându-l ca un Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Să cântăm cântarea Treimii slăvind pe Tatăl Cel fără început, pe Fiul şi pe Duhul cel drept, o fiinţă una singură, pe care întreit să o lăudăm: Sfânt, sfânt, sfânt eşti Treime.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ca pe unul din Treime, Te slăvim pe Tine, Hristoase, că întrupându-Te din Fecioară fără schimbare, toate le-ai suferit, Iisuse, ca un om, nedepărtându-Te de fiinţa Tatălui, măcar că Te-ai unit cu noi.

Cântarea a 8-a

Irmos: Cerurile cerurilor şi apa cea mai presus de ceruri binecuvântaţi, lăudaţi şi prea înălţaţi pe Domnul în veci.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Făcătorul şi cuprinzătorul tuturor, a venit în Betania pentru milostivire, ca să învieze pe Lazăr.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Mortul cel de patru zile, rău mirosind şi fiind cu înfăşurăturile înfăşurat, a sărit cu suflet, cel neînsufleţit, strigându-l Tu, Doamne.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Poporul iudeilor, dacă a văzut pe cel mort sculându-se, Hristoase, prin glasul Tău, a scrâşnit cu dinţii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Jidovilor, care sunteţi întunecaţi lângă lumină, pentru ce nu credeţi învierii lui Lazăr, care s-a făcut prin lucrarea lui Hristos ?

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Să se bucure Sionul şi să laude pe Dătătorul de viaţă, cela ce a sculat cu cuvântul pe Lazăr din mormânt.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Oştile cereşti şi neamul pământenilor Te-au lăudat pe Tine, Mântuitorul meu, când ai sculat pe Lazăr.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Împreună cu Tatăl şi cu Fiul, pe Duhul slăvesc şi lăudându-l strig neîncetat: Întreit sfinte, slavă Ţie!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Tine Te binecuvântez şi mă închin Ţie, Celui ce Te-ai născut din Fecioară şi nu Te-ai despărţit de scaunul sfintei slavei Tale.

Cântarea a 9-a

Irmos: Făcut-a tărie cu braţul Său, pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune şi a înălţat pe cei smeriţi, Dumnezeul lui Israil, prin care ne-a cercetat Răsăritul cel dintru înălţime şi ne-a îndreptat pe calea păcii.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Să laude Betania împreună cu noi minunea; că întru dânsa a lăcrimat Făcătorul, după legea firii trupului, înviind pe Lazăr şi schimbând lacrimile Martei şi plânsul Mariei spre bucurie, a sculat pe cel mort.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Încredinţând, Cuvinte, învierea Ta, ai strigat pe Lazăr din mormânt şi l-ai ridicat ca un Dumnezeu, ca să arăţi popoarelor, că eşti cu adevărat Dumnezeu şi om şi cum că ai să ridici şi locaşul trupului Tău.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Clătit-ai porţile şi zăvoarele cele de fier, înfricoşat-ai iadul cu glasul Tău şi împreună cu dânsul s-a spăimântat şi moartea îndată, dacă a văzut, Mântuitorule, pe Lazăr carele era legat de dânşii, însufleţit şi sculat prin glasul Tău.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Spăimântatu-s-au toţi, dacă Te-au văzut, Mântuitorule, lăcrimând pentru Lazăr cel mort şi au zis cei răi: Vezi, cum îl iubea pe el ? Ci îndată l-ai strigat şi sculându-se cel neînsufleţit, a lepădat stricăciunea prin porunca Ta.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Clătitu-s-au uşile, sfărâmatu-s-au zăvoarele, dezlegatu-s-au legăturile mortului la glasul puterii lui Hristos. Iar iadul suspinând se tânguia cu amar şi striga: Vai mie! Ce fel şi de unde este glasul cel ce înviază morţii?

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Scoală-te de aici, ascultând glasul; că afară te strigă prietenul tău. Acesta este Cel ce a înviat morţii mai-nainte. Că Ilie, a sculat mort; încă şi Elisei; dar Cel ce lucra şi grăia prin ei, Acesta este.

Stih: ***Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.***

Lăudăm, Cuvinte, puterea Ta cea neasemănată; că ai sculat pe cel mort prin cuvântul Tău, cu oase şi cu vine, ca un Făcător al tuturor şi l-ai ridicat, Mântuitorule, din cele dedesubt, ca pe fiul văduvei cel de pe pat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, a Treimii

Treime, Preasfântă, Dumnezeule, Părinte fără început şi dumnezeiescule Cuvinte, Mângâietorule cel bun, Duhule Sfinte al lui Dumnezeu, cela ce eşti o lumină întreit

luminătoare, o fiinţă unită în fire, unule Dumnezeule, milostiveşte-Te spre lumea Ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cela ce toate le-ai făcut cu înţelepciune, Iisuse, şi cu totul Te-ai îmbrăcat întru mine din Fecioară şi cu totul pururea petreci în sânurile Tatălui, trimiţând Duhul Tău cel Sfânt peste turma Ta, umbrește-ne pe noi, ca un Dumnezeu.

Și iarăşi cântăm **Irmosul:** Făcut-a tărie cu braţul Său, pentru că a surpat pe cei puternici de pe scaune şi a înălţat pe cei smeriţi, Dumnezeul lui Israil, prin care ne-a cercetat Răsăritul cel dintru înălţime şi ne-a îndreptat pe calea păcii.

(Extras din Triod)